

وَصَلَّى اللهُ عَلَى سَيِّدِنَا وَنَبِيِّنَا مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطَّاهِرِينَ

مشخصات این مصحف شریف

این مصحف، بر اساس قرائت عاصم به روایت حفص و از طریق شاطبیه کتابت شده و نگارش آن دارای ویژگی‌های ذیل است:

الف) نگارش کلمات:

نگارش کلمات این مصحف، متخذ از منابع مشهور علم «رسم المصحف»^۱ می‌باشد.

برای کلماتی که در منابع علم رسم چند شیوه برای نگارش آنها ذکر شده است، شکل نزدیک‌تر به قرائت انتخاب شد؛ به عنوان نمونه در نگارش کلمه «آتانی» (مریم: ۳۰) سه شیوه به صورت‌های «اتنی»، «اتانی» و «اتانی» ذکر شده که از میان آنها «اتانی» انتخاب شد.

ب) علامت‌گذاری کلمات:

مبنای علامت‌گذاری کلمات در این مصحف، صحت و سهولت بیشتر قرائت قرآن بوده^۲ و در حد ضرورت از علامت‌هایی به شرح ذیل استفاده شده است:

۱- حرکات فتحه، کسره و ضمه و علامت تشدید به صورت سِرِّ است؛

مانند: حُلُقٍ، نُسْرٍ.

۱- از جمله منابع مشهور و مورد استفاده این علم عبارت است از: «المُقْتَبِعُ فِي مَعْرِفَةِ مَرْسُومِ مَصَاحِفِ أَهْلِ الْأَمْصَارِ» تألیف ابوعمرودانی؛ قصیده «عَقِيلَةُ آتْرَابِ الْقَصَائِدِ» سروده شاطبیه و شرح آن «تَلْخِيسُ الْعَوَائِدِ» تألیف ابن قاصح؛ قصیده «مَوْرِدُ الظَّمَانِ» سروده خَرَّاز اندلسی و شرح آن «ذَلِيلُ الْحَيْرَانِ» تألیف مارغنی تونسلی.

۲- از قرون گذشته تاکنون نیز جهت صحت و سهولت قرائت قرآن کریم، کلمات مصحف به شیوه‌های مختلف علامت‌گذاری می‌شده که قواعد آن در منابع علم «ضبط المصحف» تدوین شده است. از جمله منابع مشهور، معتبر و مورد استناد این علم عبارتند از: «المُحْكَمُ فِي نَقْطِ الْمَصَاحِفِ» تألیف ابوعمرودانی؛ «سَمِيرَةُ الطَّلَبِينَ» تألیف علی محمد ضَبَاع.

ع- در عبارت « أَلَمْ تَخْلُقْكُمْ » (مرسلات: ۲۰) حرف قاف در کاف ادغام می‌شود.

۷- وصل عبارات « عَوْجًا ۱۰ قَبِيحًا » (کهف: ۱ و ۲)، « مَرْقَدِنَا هَذَا » (یس: ۵۲)، « مَنْ رَاقٍ » (قیامه: ۲۷)، « بَلِّ رَانَ » (مطففین: ۱۴) همراه با سکت (مکث کوتاه بدون تجدید نفس) انجام می‌شود. خواندن عبارت « مَا لِيْهِ ۱۰ هَلَاكٌ » (حاقه: ۲۸ و ۲۹) در وصل، به دو صورت سکت همراه با اظهار حرف هاء یا ادغام خوانده می‌شود، ولی سکت بهتر است.

۸- الف بعد از راء در کلمه « مَجْرِيهَا » (هود: ۴۱) با اماله خوانده می‌شود.
۹- حرف نون مشدّد در عبارت « لِأَتَأْمِنَّا » (یوسف: ۱۱) با اشمام خوانده می‌شود.
۱۰- همزه دوم در کلمه « عَاجِبِيَّ » (فصلت: ۴۴) تسهیل می‌شود.

د) علایم وقف و سکت :

- م : علامت وقف لازم است و وصل آن به عبارت بعد جایز نیست.
- ط : علامت وقف جایزی که وقف بر آن از وصل بهتر است.
- ج : علامت وقف جایزی که وصل آن نیز جایز است.
- ز : علامت وقف جایزی که وصل آن به عبارت بعد بهتر است.
- ص : علامت وقف جایزی که به خاطر طولانی بودن کلام ابتدا از عبارت بعد بلا مانع است.
- لا : علامت ممنوع بودن وقف یا صحیح نبودن ابتدا از عبارت بعد است.
- س : علامت سکت یعنی مکث کوتاه همراه با سکوت.

هـ) سایر علایم :

◉ علامت انتهای آیه

⊗ علامت آغاز جزء ، حزب و تقسیمات حزب

⚡ علامت آیه دارای سجده واجب

امید است این مصحف شریف که با هدف صحت و سهولت قرائت قرآن کریم و بر اساس مبانی معتبر علمی تهیه شده، مورد استفاده عموم قاریان و علاقه‌مندان کلام الهی قرار گیرد.

بِحَيْثُمْ وَتَوْفِيقِهِمْ، إِنَّهُمْ وَلِيُّ التَّوْفِيقِ

مرکز طبع و نشر قرآن جمهوری اسلامی ایران